

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 6 năm 2013

Số 136

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Hạnh đức do đâu mà có ?
2. Loại người nào khó hòa hợp với mọi người ?
3. Lễ Vu Lan Bé có làm gì không ?
4. Tại sao mọi người đều tham muốn ?
5. Hồn xác là một có phải không ?
6. Tiền là gì ?
7. Muốn thấy ánh sáng vô cùng tận thì phải làm sao ?
8. Bé nói trở về quê là nơi nào ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 9 tháng 8 năm 1995 1) Hỏi: Hạnh đức do đâu mà có ? Đáp: Thừa hạnh đức do tu thiện tinh tấn kết thành hạnh đức, hiểu rõ việc làm của chính mình hữu ích cho quần sanh ở tương lai, dần thân vô quái ngại. Kệ: Thực hành khai triển chẳng so tài Trí độ phân minh tiến triển hoài Học đạo không ngừng tâm thức giác Chẳng còn mê loạn chẳng cần oai.	Ngày 10 tháng 8 năm 1995 2) Hỏi: Loại người nào khó hòa hợp với mọi người ? Đáp: Thừa loại người biết chút đỉnh tướng số của người khác, có khi đoán trúng có khi đoán sai, tự ái rất khó hòa hợp với người khác. Người tu theo Phật dứt khoát chuyện đời và xem tướng số, không kỳ thị, thì thức hòa đồng mới sớm mở được, rất dễ cộng tác với mọi người, lúc nào cũng vui trong thanh tịnh, tâm miêng lúc nào cũng vui hoà trong thanh tịnh, loại người này có quý cách. Kệ: Tu tâm sửa tánh mới là sang Tướng số loay hoay Đạo khó thành Cực trí không thành tâm khó tiến Kiên trì tu luyện rõ diệu thanh.
Ngày 11 tháng 8 năm 1995 3) Hỏi: Lễ Vu Lan Bé có làm gì không? Đáp: Thừa lễ Vu Lan Bé thành tâm nhập định tham thiền cầu nguyện cho những vong linh cô đơn được sớm siêu thăng tịnh độ, cùng với nguyên ý của chư Phật, chư Tiên hành sự. Khổ cảnh trần gian dần dần tan biến, như ánh trăng mờ trở nên sáng sủa và thanh nhẹ. Kệ: Cầu xin hồn vía trở về quê Thức giác tu tâm sáng mọi bề Duyên đẹp tình Trời quy sống động Thành tâm tu luyện chẳng còn mê.	Ngày 12 tháng 8 năm 1995 4) Hỏi: Tại sao mọi người đều tham muốn? Đáp: Thừa loài người chỉ có mở được mắt, tai, mũi, họng, nhìn thấy, nghe thấy, nắm biết đều giới hạn, bắt buộc phải tham muốn vì chưa mở huệ. Cho nên cần thực hành pháp môn, ổn định và thanh tịnh thì trí mới sáng, tâm mới minh, nhìn xa hiểu rộng bỏ tham vọng trong phạm vi eo hẹp. Kệ: Nhìn xa hiểu rộng tâm thanh hòa Trí sáng tâm minh tự thức ra Tâm đạo vô cùng trong tiến hóa Cần khôn vũ trụ thật chung nhà.
Ngày 13 tháng 8 năm 1995 5) Hỏi: Hồn xác là một có phải không? Đáp: Thừa hồn có sự sáng suốt phục vụ và trách nhiệm việc làm của xác. Hồn có cơ hội lui về lãnh vực thanh tịnh mà tu, xác lúc nào cũng dưới quyền quyết định của hồn. Người đời hướng ngoại tưởng lầm xác là chủ, bỏ quên lãnh vực thanh tịnh, tạo động và lo âu bất chánh, làm điều không cần thiết nhiều hơn là cần thiết. Kệ: Lắm khi cảm thấy rất phiền khổ Sáng suốt không quy tạo nắm mờ Trở ngại muôn chiều tâm khó tiến Không ràng nguyên lý chẳng Nam Mô.	Ngày 14 tháng 8 năm 1995 6) Hỏi: Tiền là gì? Đáp: Thừa tiền là vạn năng, gom gọn, tình thương của mọi người đồng nhìn nhận giá trị chung, thiện ác phân minh, tạo thành phương tiện khi cần. Kệ: Luân lưu đóng góp phần diu tiến Thành tựu nhơn gian giải nỗi phiền Khi có khi không đều dẫn tiến Cuối cùng giải bỏ bớt lo phiền.

Ngày 15 tháng 8 năm 1995 7) Hỏi: Muốn thấy ánh sáng vô cùng tận thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn thấy ánh sáng vô cùng tận, trước hết phải tưởng niệm đến Thượng Đế và dẫn thân hành pháp khai thông trí tuệ, không ngại ngại, quên mình thanh nhẹ, hướng về cõi Trời mà tu, thì sẽ có cơ hội cảm thức được ánh sáng mà hành. Kệ: Thanh bình tiến tới giới thanh nhẹ Cảm thức nguồn cội đang trở về Không động không mê quy một mối Quân bình thanh tịnh trở về quê.	Ngày 16 tháng 8 năm 1995 8) Hỏi: Bé nói trở về quê là nơi nào ? Đáp: Thưa quê của phân hồn là nơi ánh sáng vô cùng tận, nơi đó có minh sư quang chiếu, tận tâm giúp đỡ, ngược lại ở thế gian phải nắn nì mới ban ơn. Do công hành triển của mọi hành giả. Có câu "Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc" là vậy. Xuất tức là thoát phàm. Kệ: Công phu tự tiến tự phân làm Khó khổ triển miên đẹp lối tham Mạnh khỏe do mình tâm đạt đạo Triển miên học hỏi trí thân hàm.
--	--

Nguyên Lý Tận Độ (tiếp theo)

HÀNH TRÌNH SÁNG SUỐT

Dấn thân hành triển tâm thức, cảm thức được phần xác là phụ thuộc của hồn, gom gọn hình thành một Tiểu Thiên Địa tại thế, bao gồm: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ; nước, lửa, gió, đất, tứ giả hợp thành, hưởng ứng tình Trời mà tiến thân. Hồn là chủ chánh, trách nhiệm dẫn tiến vạn năng trong cơ thể vượt qua sự lèo lái tinh vi của Trời Đất, lần lần tự cảm thông vị trí và nhiệm vụ của chính mình. Từ có sẽ trở về không, hồn mới dứt khoát, tự quay trở về với Thiên Quốc, không còn lưu luyến cảnh trần tục loạn dâm nữa, hướng về thanh tịnh mà khai triển hành trình sáng suốt.

Hồn vía phân minh, nhiệm vụ rõ ràng, sống để học hỏi, sống để dấn thân khai triển tâm linh sẵn có của chính mình. Tinh, tiền, duyên, nghiệp, giả ảo tự cảm minh, hành trình tự đạt trong sáng suốt.

Hiểu được hậu quả của mỗi sự việc, nhịp độ của tâm thức lại được gia tăng. Cảm mến nguyên lý của đạo mẫu mà tu, chẳng còn loạn động mê tín dị đoan. Trực diện với mọi trở ngại, tự quán thông mà giải quyết, tự vui trong hành trình tiến hóa khó khổ vô can. Hành triển tâm thức là chánh, gánh chịu mọi hậu quả mà giải nghiệp. Trí tâm dũng mãnh là sáng. Cảm nhận sự quy nhứt của Trời Đất, có tan có tụ và thăng hoa, tiến hóa trong cõi vô cùng.

Hồn vía tương hội trong quy luật của Trời Đất, thực chất khai triển trong thực hành. Tâm đạo sẽ mở rộng, lượng từ bi sẽ phát triển và đem lại sự an vui hòa hợp với Trời Đất.

Tâm thức chẳng còn biên giới. Dấn thân độ đời bằng chơn ngôn và thực chất. Sự trong sáng tràn ngập trong tâm thức, hướng về con đường xây dựng và xây dựng. Quý yêu Trời Phật trong hành trình tiến giải, mãi mãi không phai nhạt. Diễm tâm tràn ngập hòa hợp với trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ, dụng ý chuyển tin lành khắp nơi nơi.

ĐẠI SỰ CHUNG

Muốn làm đại sự chung tiến thì phải dẹp bỏ tự ái cá nhân, nhiên hậu mới bằng lòng ngồi chung với nhau. Muốn thực hành cho đến đích, thì phải tự dấn thân như mọi người và không nên tưởng lầm là mình khôn hơn người khác. Cần học, cần hành thì mỗi mỗi sẽ được đồng nhứt, không si mê cá tánh. Thực hành đứng đắn, trước sau như một, không còn ý thức phân tán từ trên xuống dưới hoặc từ dưới lên trên. Nuôi dưỡng tình thần chung hợp cùng tiến thì mới đúng luật của Trời Đất. Quy một mới rõ sự nhiệm mầu là gì? Làm người thì đồng nhứt từ thượng, trung, hạ thì mới tiết ra điều lành. Tiên Phật thực hành trong thanh tịnh thì mới đến sự thanh cao và đồng nhứt. Vô sanh bất diệt thì chỉ có hành không có phá.

Thương nhau, giúp nhau cùng tu cùng tiến.

Triền miên học hỏi và triền miên tiến hóa, đạt đến tâm hòa ổn định, tạo thành một thành trì tự giác và giác tha tại trần. Không khổ không lo là hòa bình thật sự. Vui với tranh Trời vui đẹp và nhàn hạ thì chỉ có tu sửa chính mình là cần thiết nhứt. Nhớ nhưng trong thanh tịnh là thật sự yêu thương và xây dựng. Khí trời thay đổi trong thiên cơ biến đổi, loài người cũng vậy. Phải nhìn đó mà đồng nhứt sửa tiến gọi là thuận thiên giả tồn. Nếu áp dụng cá tánh thì nghịch thiên giả vong, thì mỗi việc lớn hay nhỏ cũng sẽ bị sụp đổ vì thiếu đồng nhứt giữa Trời Đất. Người vắng mặt ánh sáng từ bi và xây dựng, tạo thêm khó khổ thay vì hưởng phước của Trời Đất sắp đặt ngay trong khối óc của loài người trong lúc chào đời.

Thiếu thật thà tức thiếu xây dựng. Thực hiện tình thương và đạo đức là khí giới tối tân nhất trong quả địa cầu này.

(còn tiếp)

(Nguyên Lý Tận Độ -- 1997)

Ăn trưa tại nhà Thầy ở Phi Luật Tân - 1983

Nam Mô A Di Đà Phật

Tôi nhớ Thầy nói, muốn cảm ơn tôi thì niệm Phật. Đó là tựa đề của bài này, vì gia đình tôi rất nhớ ơn Thầy.

Vào năm 1983, gia đình tôi bất ngờ đổi việc làm qua Phi Luật Tân, một cách gấp rút, chỉ vài tuần lễ. Một ngạc nhiên khác xảy ra là do vô tình (hay do Thầy chuyển ?) tôi gặp được vị Thầy kính yêu tại đây mà tôi đã và đang đi tìm khắp nơi mà không biết Thầy ở đâu. Đó là một sự may mắn nhất của đời tôi.

Lúc đó, mỗi ngày, tôi đưa rước con đi học, phải đi ngang qua nhà Thầy ở và cũng có một vài bạn đạo thể giới tháp tùng theo Thầy cũng ở đó. Riêng tại Phi Luật Tân thì có chị Xuân Hồng, chị thường xuyên giúp Thầy, phụ giúp Thầy chăm cứu hoặc theo Thầy vô các trại tị nạn v.v... Nhà Thầy ở, do các tỉ phú tặng, có xe và có người giúp việc. Nhà bếp luôn luôn đầy thức ăn của các nhà hàng: trái cây, sữa đậu nành, yogurt... được đưa đến mỗi ngày. Chiều chiều, các vị tỉ phú này còn mời cả phái đoàn Thầy đi ăn cao lầu....

Có một bữa, chị Xuân Hồng hỏi tôi có thật sự muốn tu không? Tôi nói muốn. Chị ấy than là chỉ bỏ mất 10 năm trước đó ở Việt Nam chị không tu và chị tiếc hoài dù lúc đó chị đã tu 10 năm rồi. Chị

Hồng nói nếu em thật lòng muốn tu thì em chờ hôm nào Thầy ngồi một mình, em lạy Thầy để xin tu.

Một hôm thấy Thầy ngồi một mình, tôi đến sụp lạy Thầy xin được tu. Thầy hỏi: “Chị muốn tu thật không?” Tôi nói: “Dạ, con muốn tu”. Thầy nói: “Vây, ráng tu nhen”. Tự nhiên tôi bật khóc ồ ồ, không làm sao ngừng được. Lúc đó, tôi không hiểu vì sao và chị Xuân Hồng nói với tôi là em thật đại phước. Sau đó tôi ghé nhà Thầy gần như mỗi ngày và chị Hồng lặp lại câu: “Em thật là đại phước mới gặp được Thầy ngày này qua ngày kia, thật thoải mái. Còn ở các xứ khác, phải khó khăn lắm, mới được phép gặp Thầy. Một vài khắc là may lắm.” Tôi nghĩ bụng, chị này sao quá vì lúc đó, tôi không biết hỏi đạo, chỉ tới thăm Thầy và chỉ nghe nhưng không hiểu nhiều sao gọi là đại phước.

Một hôm, tôi xin Thầy chỉ (hay độ) cho ông xã tôi tu. Thầy nói: “Nếu muốn ai tu, mình phải tu trước để ảnh hưởng họ. Mình tu tốt, họ sẽ xin mình chỉ cho họ tu.” Tôi nói: “Nhà con lục đục hoài, lỗi tại ông xã.” Thầy nói: “Lỗi tại chị, anh ấy rất tốt, lo làm việc, lo cho gia đình chu đáo. Chị ở nhà khỏe re. Anh ấy phải cực khổ, vật lộn với đời. Chị phải thay đổi, phải sửa tánh. Chị đừng rầy rà anh ấy.” Tôi nói: “Thầy đàn ông, Thầy bình đàn ông.” Thầy

nói: “Chị nên tự sửa, đừng sửa người khác. Chỉ có mình sai, chẳng có ai sai.” Tôi không nhớ rõ từng chữ Thầy nói, chỉ nhớ đại khái vậy thôi.

Tối đó, tôi đang thiền, ông xã về trễ. Tôi không vui, nhưng ráng im lặng, thử nghe lời Thầy coi ra sao? Ngày hôm sau, sau khi anh đi làm về, tôi vẫn cố giữ im lặng, không rầy rà như xưa. Anh hỏi tôi tại sao thay đổi “chiến lược” vậy? Tôi nói: “Vì muốn yên nhà, yên cửa nên nghe lời Thầy tôi. Rằng: anh đúng, tôi sai. Rằng: anh cần bạn bè vì làm việc cực khổ cho thư giãn tâm thần. Rằng: tôi không đi làm, không biết được cái khổ nên cứ rầy rà hoài.”. Ông xã nói: “Ông Thầy nào đó nói rất đúng, vì anh không muốn than thở về sự khó khăn ngoài đời, để cho em thoải mái tâm hồn. Một người cực quá đủ, anh không muốn cả nhà phải ưu tư về việc làm của anh...”

Lúc đó, tôi mới hiểu rõ lời Thầy dạy. Tôi thật ích kỷ, nhỏ nhen, chỉ biết thân mình, không để ý đến người chồng rộng lượng. Tôi bèn xin lỗi anh và hứa sẽ sửa lại các lỗi lầm. Rồi anh cũng hứa, không làm tôi buồn, lo lắng...

Thế là, chỉ vài ngày, sau khi gặp Thầy, lần đầu tiên trong đời, gia đình tôi thay đổi hoàn toàn. Và anh xin gặp Thầy để cảm ơn. Cũng trong những ngày này, tôi thiền, chiếu minh và thấy có vài ấn chứng.

Gia đình chúng con xin cảm ơn Thầy.

Nam Mô A Di Đà Phật

Con,

Kim Anh Porter

San Jose, California, USA, ngày 24 tháng 5 năm 2013

Kính gửi: Ban biên tập TBPTĐN, TBVV

NHỮNG SUY NGHĨ VỀ TIỀN TRÌNH HỢP NHẤT VÔ VI

Pháp lý Vô Vi là một phương pháp hành để rèn luyện sức khỏe, khai mở trí tuệ, sửa tâm sửa tánh và quy nguyên tâm thức về nguồn cội, những điều đó không một ai trong chúng ta, những người đã dần thân hành pháp một thời gian có thể phủ nhận!

Vô Vi chúng ta luôn học những bài học phá mê phá chấp, chúng ta không bị trói buộc trong hữu vi sắc tướng, không bị mê hoặc bởi những giáo điều, chức sắc; chúng ta lại càng học những bài học cao hơn về điển giới, học cái không trong cái có và trở về với cái không không.

Hành giả Vô Vi là những người biết lập lại trật tự cho chính mình và xây dựng trật tự chung cho xã hội, chúng ta là những công dân hạnh đức của càn khôn vũ trụ, biết sống hy sinh để phụng sự nhân quần, phục vụ tận tụy, tha thứ và thương yêu,... Chúng ta tu không phải để trở thành vị Phật tận hưởng sung sướng, càng không phải trở về nơi thanh cao để bỏ mặc mọi khổ đau trần tục của chúng sanh,... Tu để trở nên từ bi bác ái, tu để được hành sự trong minh triết và tu để mãi mãi thực hiện hạnh nguyện cứu độ chúng sanh. Với những hạnh nguyện như vậy, từng bước người tu càng dần thân học hỏi BI-TRÍ-DŨNG để rồi hành sự trong sự minh triết thiêng liêng của Thượng Đế.

Con có Cha, cây có cội, nước có nguồn. Vậy tại sao PLVV chúng ta lại không HÒA không QUY NHẤT mà lại chia 5 xẻ 7 ??? vẫn biết bao nhiêu năm sự phát tâm phục vụ của nhiều người để tổ chức các Đại hội, khóa sống chung đã cảm động Trời- Người, đã tạo biết bao hạnh đức phục vụ chúng sanh 3 cõi; chúng ta không một ai có thể phủ

nhận những điều đó! Tuy nhiên, nếu những việc làm riêng rẽ ấy có được sự hòa điệu nhịp nhàng, có sự thống nhất trong quá trình phục vụ thì chắc hẳn nó sẽ quy tụ được nhiều hơn, sinh động hơn và thanh quang Tổ, Thầy sẽ quang chiếu nhiều hơn!!! Chắc chắn như vậy, bởi lẽ trong chúng ta còn dấy lên cái phàm tâm chấp ngã, còn sự đố kỵ tự hiềm thì bị trược hút theo đúng tần số điển quang mà chúng ta phóng ra mà thôi!!! Chính vì vậy, tại sao chúng ta không chọn cái tốt nhất, thanh cao nhất ??? Trong chúng ta ai cũng tự cho mình đúng, người sai thì làm sao học bài Hòa, sử dụng cái tâm đố kỵ, hơn thua thì làm sao không rước nạn tai trần trược??? Nếu cái sai cho một người thì đã là trọng tội, mà cái sai do mình tạo cho một cộng đồng, cho một số đông người, cho Đạo thì cái Đại Đại tội ấy sẽ tới mức nào???

Thiết nghĩ, chúng ta là huynh- đệ, tỷ- muội, là con một cha, là người một nhà thì tại sao không tha thứ, thương yêu; tại sao chúng ta không bảo bọc nhau trong chu trình tiến hóa??? Hãy dang rộng cánh tay để dìu dắt huynh-đệ, tỷ- muội, hãy nhẫn nhịn để cảm thức chúng sanh, hãy từ bi để tận độ và hãy Hòa để thực hiện cơ quy nhất của Thượng Đế. Tiễn trình hợp nhất Vô Vi là con đường tất yếu trong mỗi hành giả Vô Vi cũng như trong môn phái Vô Vi. Tiễn trình hợp nhất Vô Vi sẽ được bắt đầu từ đâu, thực hiện như thế nào,... sẽ là công việc của tất cả chúng ta. Tiễn trình ấy thực hiện sớm hay muộn tùy vào sự đóng góp điển quang của các hành giả, nhưng chắc chắn điều ấy phải đến, tiễn trình hợp nhất Vô Vi phải thành công, PLVV chỉ có một tiếng nói chung, một là tất cả và tất cả cũng là một mà thôi!!!

Kính: Vân Long Nam
Bạn đạo Ninh Thuận- VN

Vấn Đạo tại Đại Hội Hợp Thức Hoà Bình

Copyright (C) 1995 by Luong Si Hang & VoViLED. All rights reserved

Phần vấn đạo dưới đây là do các bạn đạo đặt ra với Thầy tại đại hội Hợp Thức Hoà Bình, mà chưa được Thầy giải đáp tại đại hội

Anh Maunet

Hỏi: Kính thưa Đức Thầy, nay con muốn trình bày cùng Đức Thầy một phương pháp massage relaxation cho những người bị chồng hoặc vợ cản trở việc tu hành vì tình dục, phương pháp này chỉ có vợ massage cho chồng hoặc chồng massage cho vợ mà thôi. Phương pháp này sẽ làm quân bình giữa vợ tu mà chồng không tu, hoặc chồng tu mà vợ không tu.

Đáp: Làm cách nào? Làm cách nào có thể trình bày cho đại chúng được không?

Chị Kim Hoàng

Hỏi: Dạ thưa thầy con muốn hỏi Thầy, con có hai đứa con là con Hà tuổi Dần, thằng Giang tuổi Giáp Thìn 20 tuổi. Thằng Giang nó muốn mua nhà, nhờ Thầy coi giùm hướng nào hợp. Nó tính đi Tây Đức, người ta muốn đưa nó đi lính qua đó vào tháng 10 mà đã đi hai năm rồi, xin Thầy xem có sao không?

Đáp: Chuyện đó là tùy duyên. Cuộc học hỏi của nó nên dừng mãnh học. Hễ nhận được việc gì phải làm thành tâm, tự nhiên tiến. Không cần phải hỏi u ơ như vậy. Cái duyên đến thì nó cứ việc làm, mà làm tận tâm. Đó là người tu, là phát triển ở tương lai, không bị thất bại. Phải tận tâm. Cái gì cũng phải tận tâm.

Hỏi: Con Hà vô đại học được 4 năm rồi, giờ muốn đi lính vào năm tới, xin Thầy coi có được không?

Đáp: Nếu nó thích là được. Nó thích và phải tận tâm mới được. Không phải tôi thích vô tôi làm một hai tháng rồi tôi chán, cái đó là không nên. Cái gì phải làm cho tròn, cho đến cuối. Không nên lơ dờ, con người mới có phát triển.

Hỏi: Kính thưa Thầy, nhờ Thầy giải thích giùm : tại sao mặt Trời - mặt Trăng - trái Đất cả 3 hành tinh này có hình thể tròn đẹp - còn các vì sao thì ở quá xa - con không trông thấy hình rõ, vậy hình thể ra sao? Cảm ơn Thầy !

Đáp: Cái đó là chuyện tự nhiên của trong chính con. Mặt trăng mặt trời, trong mắt bên mặt là mặt trăng, mắt bên trái là mặt trời mà con chưa thấy, con lo thấy chuyện bên ngoài, tự nhiên con mất sức mà không tiến. Bây giờ mình lo tu tập trung để thấy tất cả tiểu thiên địa này nó cũng như cái vũ trụ. Lúc đó con mới cảm thấy sự vi diệu của Thượng Đế ở đâu. Chứ còn trong xác thân kỳ cuối, kỳ ba này Thượng Đế đã cho mà không chịu khai thác. Cứ chịu muốn khai thác cái đại vũ trụ đó là những người đó thất bại thôi, không có làm được cái gì hết. Những khoa học gia này kia kia nọ, khám phá đủ chuyện hết, mà rốt cuộc cái xác họ, họ không hiểu thì họ không có đường lối phát triển về tâm linh. Cuối cùng chỉ có thất bại mà thôi. Cho nên Phật có dạy : “không nên thị phi”. Lo chuyện bên ngoài tức là thị phi, không tiến về tâm linh được.

Vấn Đạo tại Đại Hội HTHB liên quan đến s/h của VôViLED

(trích trong Mục Đồ Vui Để Học)

Hỏi: Sách xưa có nói: có tám vạn bốn ngàn pháp môn. Thầy thì dạy có tám vạn bốn ngàn lỗ chơn lông. Lỗ chân lông làm sao có thể đếm được. Vậy làm thế nào biết được có tám vạn bốn ngàn lỗ chân lông ?

Đáp: Cho nên ở đời này phải lưu ý cái điều này, tam sao thất bản. Bỏ chánh nói một đường, bỏ phụ nói một ngã. Cho nên VôViLED bây giờ nó phải làm trật tự tất cả những lời gì tôi nói. Copyright đảng hoàng, để đem sự trật tự cho bạn đạo và không có sai lầm. Nãy giờ chúng ta nghe là có người nói tám ngàn. Có người tám ngàn bốn trăm. Tám ngàn bốn trăm tỷ kheo, tam sao thất bản. 1250 vị tỷ kheo. Mỗi tạng chúng ta có 250 linh căn làm việc thì cộng lại 1250 vị. Khi ta tu thông suốt rồi thì đầu ta cũng sáng mà cơ tạng cũng sáng. Cho nên hình của Đức Di Đà xưa kia để lại, điện năng dồi dào, sáng từ trên đầu tới chỗ Ngai ngồi. Là do cái sự công phu liên tục phát sáng ra, mới tìm, mới chỉ cho chúng sanh biết tám vạn bốn ngàn pháp

môn. Là ở trong con người phải khai sáng nó ra. Còn nếu mà tin theo những pháp môn ở thế gian nói tôi là pháp môn Vô Vi, tôi là pháp môn tịnh độ, tôi là pháp môn ... Pháp là gì? Pháp là khứ giải, tổng nó ra. Môn là cái cửa bị nghẹt đó, mình tổng nó ra, thì con người nó mới phát sáng được. Tất cả nằm trong khối óc và cơ tạng của chúng ta. Nếu chúng ta tu thanh tịnh, chúng ta làm chủ được tình hình và chúng ta truyền bá rất rõ ràng, không có sửa sai mà thụ lợi. Cho nên VôViLed đã âm thầm phục vụ nhiều năm, để lập lại trật tự của lời nói của tôi, lưu lại cho người kế tiếp không bị làm lạc.....
Tam sao thất bản là chép ba lần sai, nói ba lần sai.

Vấn Đạo qua Internet trong tuần lễ 24-09-1995

T/Đ Jolicoeur - Montreal, Bà CNQ

Hỏi: Con thường nghe nói người ra công luyện đạo một thời gian thì được mở con mắt thứ ba, nhìn thấy cõi vô hình. Trường hợp con nhận thấy 1 bà cụ 93 tuổi sinh thời không tu gì cả, trước theo đạo phật sau lại bỏ đạo theo Thiên chúa, hỏi này bà thường trông thấy ma ra vào nhà bà còn nói chuyện với bà.

a)- Như thế có phải bà sắp ra đi vĩnh viễn không?

b)- Và tại nó đón bà không?

c)- Nếu có cách nào để giúp bà khỏi phải xa vào lưới ma không? Xin thầy chỉ dạy cho con.

Đáp: Nếu bà ta muốn xa khỏi lưới ma thì bà phải làm Pháp Luân Thường Chuyển. Chỉ cho bà làm Pháp Luân Thường Chuyển, và niệm Phật thì khối thần kinh của bà sẽ mạnh, và cơ tạng bà quân bình lại thì không có thấy ma. Quân bình tức thấy sáng không thấy ma.

Hỏi: Trong khi công phu trước khi đi vào thiền định, con thường niệm Phật theo lối thầy niệm, con cảm thấy toàn thân con ấm áp riêng tại ngực và lưng thì thấy nóng ran. Con ngưng niệm Phật thì một lúc hết nóng. Như vậy có phải con hành pháp không đúng không? Xin thầy minh giải.

Đáp: Niệm Phật là nó chạy đều, nó càng ngày càng chạy, càng lúc niệm Phật là định thần và ấm áp, tốt, không có cái gì sợ hết, tiếp tục niệm đi và phải cố gắng làm Pháp Luân thì mới giải được trược ở trong tâm, trong ngực không có bị nóng nữa.

Hỏi: Khi chiếu mình con cũng cảm thấy toàn thân đến 2 bàn chân con đều ấm áp. Như vậy tốt hay xấu. Có khi 2 bàn chân còn ra mồ hôi nữa. Xin cảm tạ thầy.

Đáp: Chân ấm áp là tốt, cố gắng làm tiếp đi, chạy là nó sẽ quân bình, con người khỏe mạnh không có gì đâu.

T/Đ Giesen - Germany, Anh LĐT

Kính thưa Đức Thầy giải thích cho con các hiện tượng sau đây khi công phu. Xin đa tạ Đức Thầy.

Hỏi: Nằm chiếu mình lúc 8 giờ sáng, cách trung tim chân mày khoảng 2 mét thấy một hình tròn như quả trứng gà rất đẹp, chính giữa có một hình người đầy chân tay. Khi thở ra hít vào thì thấy hình đó lật đi lật lại. Hình này có khoảng 2 phút.

Đáp: Cái đó cứ chú ý nhìn thẳng ngay chân mày đó, nó hiện cái gì hiện không cần lo, không cần chú ý và tiếp tục niệm Phật là nó sẽ giải và làm Chiếu Minh đầy đủ sau này nó thay đổi nhanh chóng và tốt hơn.

Hỏi: Khi nằm nghĩ đến trung tâm bộ đầu thì bộ đầu rút rất mạnh. Có ai dám đứng trên đầu mình rút điện không?

Đáp: Không, luồng điện mình xuất phát đi lên nó mới kêu bằng rút, xuất phát đi lên chớ không có rút gì hết. Xuất phát đi lên rồi hội nhập với thanh quang tự nhiên nó phát sáng.

Hỏi: Ở trung tim chân mày phát ra những hạt sáng là sao?

Đáp: Đó là hà sa. Chăm chú nhìn thẳng cái đó một thời gian nó hội tụ là không còn nữa.

Hỏi: Chưa thấy hồn vía tương hội, nhưng ngòai thiền thấy có hào quang có nên bắt ấn tam muội không?

Đáp: Được rồi có điện có thể bắt ấn tam muội và trụ ngay trung tâm chânmày tương lai sẽ thấy sáng và rõ hơn.

Hỏi: Khi nhìn thẳng vào trung tâm chân mày thì thấy có luồng ánh sáng màu vãng đến trung tâm chân mày là sao?

Đáp: Cái đó là thường, từ giai đoạn một, từ vàng rồi tới xanh. Vàng là cũng như tâm bác ái, xanh là triết, thích nghi triết lý.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 26 tháng 4 năm 1975

Vật lý đương hành thanh lý giải
Tiến thăng thăng tiến hợp thanh đài
Trận đồ phân giải chung hành tiến
Trí ý tự phân tự chuyển bài

Chuyển bài vạn sự phân hai
Trắng đen minh bạch lưỡng đài phân minh
Thế duyên tạm cảnh nhơn tình
Nay xa mai tựu chính mình phải lo
Thiên tính quang chiếu dạn dò
Sửa mình tự tiến vượt lò lửa than
Chớ nên vọng động tạo đàn
Bất minh tự giết lập màng tối tâm
Tiến lên hóa giải mở tầm
Diễn quang khai tiến dương âm hợp hòa
Giải minh chơn lý Phật đà
Sống trong nhơn cảnh tâm hòa vẫn yên
Thanh bình tự đạt thiêng liêng
Tiến trong đà tiến triền miên vui hòa
Hồn người thức giấc chẳng xa
Đi đâu quá vội khó mà an thân
Tâm mình tự đạt phước phần
Khổ không thấy khổ nhưng cần phải tu
Tu lâu tự đáp tự bù
Con đường thanh thản ngao du thỏa tình
Thiên cơ tiết lộ cảm minh
Con đường chánh pháp tự mình giải khai.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Hai (tiếp theo)

ĐẠO CUNG ĐÔNG HOA LẮNG NGHE

ĐÔNG HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

...
LỜI GIẢNG CHUNG

Chúng ta đọc đến đây, chúng ta đã thấy rõ ràng, chúng ta đã có thiền viện, rằng tất cả những cây cối xanh tươi tốt đẹp, Bề Trên đã dụng ý hướng độ tâm linh để học đạo, vừa có pháp, vừa gần Mộc Công, để có cơ hội thức tâm. Cho nên các bạn nghe qua đây, rồi sẽ nghe đi nghe lại, có gì thắc mắc chúng ta phải đóng góp, phải hỏi, rồi chúng ta mới áp dụng đúng trong đời sống của chúng ta, có đầy đủ mọi thứ hỗ trợ cho chúng ta tiến hóa mà chính chúng ta vì tâm tối bần rộn, ngu si, lười biếng thành ra tự xa hết tất cả những sự tự nhiên và siêu nhiên. Càng đọc Thiên Đường Du Ký thì càng thấy rõ, tất cả vạn linh đang hỗ trợ cho chúng sanh tiến hóa mà chúng sanh đang cũng là hỗ trợ cho vạn linh đồng tiến chung trong một cái vũ trụ quân bình cởi mở và thanh nhẹ. Cho nên người tu lúc nào cũng phải gần những cái rừng xanh để có sự sống mà trong sự sống đó là hoàn toàn để học đạo chứ không phải sự sống chơi giỡn như thể tục và tạo sự tiêu hao và tự hủy do chính mình.

...Hôm qua các bạn đã học không ít về một cái lẽ lối trao đổi từ tâm thức cho đến lý luận để tìm ra những sự sai trái của chính mình mà ăn năn hối cải trong một tinh thần nhịn nhục, nhẫn hòa học hỏi để tự tu tự tiến. Trong đó các bạn không nhiều thì ít cũng đã thu lượm được và biết rõ rằng tại sao ta đến đây để học những gì khác hơn ở gia đình, khác hơn trong cuộc đời đã qua, khác hơn trong đường lối tu học đã qua. Bây giờ tự ta phải chiêm nghiệm, ta phải tự hiểu trong nội tâm của ta có gì? Có tâm có

tánh. Luật trời có trước, người đời có tánh, tánh người sai quấy, mê chấp công cao ngạo mạn. Cho nên đời phải đặt ra cái luật để cho nó điều hòa, luật đời có sau luật Trời, mà luật đời do đâu tạo ra? Do tánh, tánh tham sân si hi nộ ái ố dục phá quấy, cho nên phải đặt luật ra để làm cho nó điều hòa và dẫn dắt cho nó tiến hóa. Từ lúc đầu là do tánh mà thôi, càng ngày càng bày ra chuyện, thì càng ra luật, mà đó cũng là luật trung hòa để dẫn tiến. Mà luật Trời đã có sẵn khi các bạn giáng lâm xuống thế gian đã ôm luật trời rõ ràng, có đầu mình tay chân đầy đủ không thiếu gì hết. Thiên Đường Du Ký nói cái gì thì trong khối óc các bạn có cái này, cơ tạng các bạn có cái này. Đông Hoa Mộc Công thì các bạn cũng có bộ phận Đông Hoa Mộc Công, có tim gan tì là. Gan là Đông Hoa Mộc Công trong bộ phận, liên hệ với Đông Hoa Mộc Công có đầy đủ hết, nhưng mà tại sao mình nghe mình không hiểu, mình cũng nghe qua, cũng đọc qua mà không hiểu, mà bây giờ đọc lại thấy nó mới! Tại mình quên mình và không khai thác những gì sẵn có, những cái bản chất lười biếng chờ cho người ta làm sẵn cho mình ăn, cho nên không thu nhận được. Ngày hôm nay các bạn phải thực hành trong cái phương pháp Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển, Thiên Định, rồi mới dùng cái nguyên khí của trời đất khai thác khả năng sẵn có của chính chúng ta, chúng ta mới ứng, khi mà chúng ta nghe được Thiên Đường Du Ký, Địa Ngục Du Ký, Nhân Gian Du Ký hay bất cứ những chuyện gì ở ngoài đời chúng ta có thể đem vô so sánh trong nội tâm nội tạng ta, chúng ta thấy nó nằm ở dung điểm nào. Trong mấy ngày học hỏi, các

bạn chưa đầy đủ thanh tịnh, chưa thấy rõ rằng đang ở dung điểm nào; nghe, nói, luận thuyết rồi tìm hiểu cái chuyện bên ngoài không, bên trong chưa biết. Hôm nay tôi cho các bạn biết rằng hôm rày đang giải tỏa phần trước điển của nội tâm của mọi người, ngày hôm nay phải lui về với sự thanh tịnh chơn giác và để nhận lại tất cả những gì bên ngoài có là bên trong có. Ví họ là mình, khi một người nào giảng bài hay luận thuyết một cái gì chúng ta phải xét trong ta có không mới mong nhận được những đường lối thực tế và thực thi cho tâm linh tiến hóa. Không có một may mắn nào bên ngoài có mà bên trong bạn không có, nhưng mà các bạn không nên bỏ các bạn nữa, trở về với các bạn, tận dụng cái nguyên khí của càn khôn vũ trụ để khai mở cho vạn linh đồng hưởng như phần hồn được hưởng, chớ không phải phần hồn tôi nghe được, tôi hiểu được, rồi tôi chịu tôi chấp nhận mà bên dưới không biết. Cho nên mình phải trì chí truyền bá ở bên dưới cũng vậy nữa. Truyền học những cái chơn lý sáng suốt để trở về với luật trời thì chúng ta mới thấy cái dung điểm chúng ta đang ngự ở đây. Các bạn có đến có đi đàng hoàng, có trật tự chứ không phải không có trật tự, nhưng vì nương theo cái tánh làm cho mất trật tự. Sợ bên ngoài dị nghị, không xem họ là mình. Tất cả họ là mình thì mình mới có thể bình tâm học hỏi được. Nhưng người này khác hơn người kia, người kia tu khác hơn người nọ, rồi người khác là tự nhiên mình tự tạo một đường lối kì thị và không mở tâm, không mở trí cho chính mình,

cái thức hòa đồng không có. Tới ngày hôm nay truyền bá cái Nam Mô A Di Đà Phật mà rốt cuộc niệm đi niệm lại cũng lười thôi. Các bạn phải nhớ kĩ rằng trách nhiệm của các bạn: chính bạn là người khai thông cho bạn và học cái khóa nào của Vô Vi từ thiêng liêng đến người mang thân xác khuyên dạy các bạn cũng đều kêu các bạn trở về với chính các bạn. Vì sao? Chỉ có đường lối đó không bị lừa bịp mà thôi! Nếu hướng ngoại là chắc chắn bị lừa bịp mà trở về nội tâm của chính mình không bị lừa bịp nữa! Đó là con đường chánh giác, mà cái pháp tu nào khứ trước lưu thanh thì chúng ta nên thực hành để đi tới. Còn cái pháp nào nhờ đỡ quá thì tự nhiên ta sẽ là lệ thuộc và điều khiển bởi ngoại giới. Chúng ta đã có duyên may biết được Địa Ngục Du Ký biết rõ do tâm mới tạo ra cái địa ngục. Mà Thiên Đường Du Ký cũng do tâm mà thể hiện mở ra đi tới Thiên đường. Đó, tất cả đều do tâm, mà ngày hôm nay, các bạn là ôm tâm, giữ tâm, khai tâm và tự tiến trong tâm thức của các bạn. Mà quên cái đường lối đó là tự hành hạ mình và gieo rắc sự đau khổ bất cứ giờ phút nào, cái cơ duyên lành mạnh tự nó biến mất. Cho nên phải hiểu rõ con đường tu và mức tiến và dung điểm của chúng ta đang ở đây để làm gì. Chúng ta nhứt định phải tiến, phải phá vỡ những gì chúng ta chưa hiểu và khai thông đường để chúng ta đi và dẫn những người kế tiếp tự đi. Đó là đường lối chánh giác.

(còn tiếp)

